

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION 4/2008

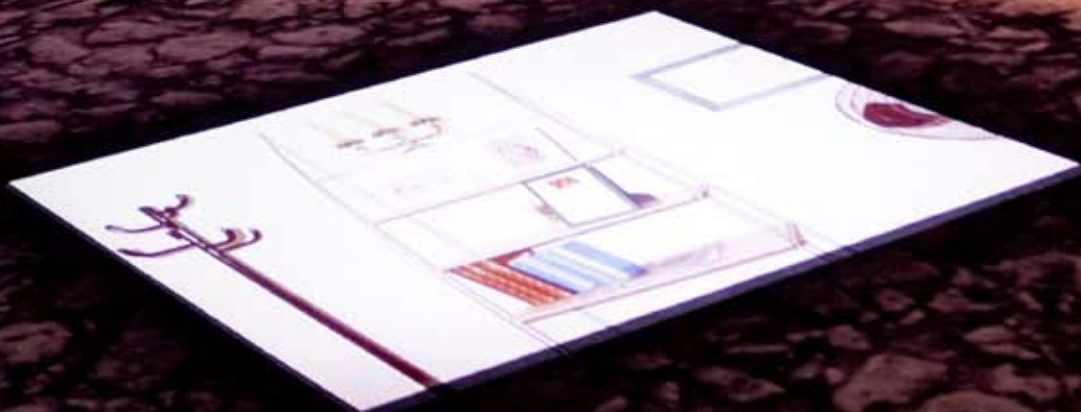
JUBILEUMSNUMMER
Din Nästa firar 50 år

Hjälp oss att bli bättre!

Vi vill ständigt förbättra vår kommunikation med er läsare och därför vill vi gärna veta hur ni tänker, vilken information ni vill ha från Göteborgs Räddningsmission och hur ofta ni vill höra ifrån oss. Därför ber vi just Dig att fylla i det bifogade frågeformuläret. Ta chansen att påverka och hjälp oss att bli bättre! Svartspottot är redan betalt, så det är bara att fylla i talongen, tejpa ihop den och lägga den på närmsta brevlåda redan imorgon!

Fyll gärna i din e-postadress på blanketten! Bland de första 100 inskickade svaren, med ifylld e-postadress, lottar vi ut 2x2 biljetter till vår Julkonsert den 9 december. Uno Svenningsson, Tomas von Brömssen och Harald Treutiger medverkar. **Vi vill gärna ha ditt svar senast den 5 december.**

Tack för Din medverkan!

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

Andra Långgatan 29

413 27 Göteborg

Telefon: 031-712 12 00

E-post: foreningen@raddningsmissionen.se

Hemsida: www.raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare

Anna Lundbäck

Redaktör

Malin Ekelund

031-712 12 10

m.ekelund@raddningsmissionen.se

Medarbetare i detta nummer

Åsa Dahlgren, Jennie Danielsson,
Anna-Carin Jansson, Jonny Lindh,
Ulrika Olsson, Jenny Palm

Bild omslag: Ulrika Olsson

Grafisk form

Camilla Simonson, Camoni

www.camoni.se

Prenumeration

Det kostar inget att få din nästa i brevlådan. Hjälp oss gärna att sprida tidningen. Sänd gärna bidrag i form av text eller bild, vi ansvarar dock inte för ej beställt material.

Vill du ge en gåva till Räddningsmissionen

Postgiro: 90 04 44-1

Bankgiro: 900-4441

Insamlingsansvarig:

Georg Olvik, 031-712 12 11

g.olvik@raddningsmissionen.se

INNEHÅLL

- 3 Inledning
- 4 Din Nästa 50 år
- 9 Pappas sociala engagemang har påverkat mig mycket!
- 12 Utanförskapet har blivit allvarligare
- 14 Så fungerar arvosordningen
- 17 Viktigt att våga vara en organisation i förändring

Påverkar finanskrisen de allra mest utsatta?

För drygt en månad sedan var jag med på en stor företagsfrukost i Göteborg. Lite spontant från konferencieren fick jag frågan om finanskrisen påverkar livet för de allra mest utsatta i Göteborg. Först tänkte jag nog att det inte gör någon större skillnad för dem som redan finns långt ute på marginalen. Men jag har tänkt om. Om du redan har oerhört svårt att komma in på bostadsmarknaden och arbetsmarknaden, och du dessutom ska konkurrera med flera tusen nya personer som blivit drabbade blir det förstås näst intill omöjligt. Dessutom så finns ju risken att givmildheten minskar från både privatpersoner och företag och att man ännu mer håller hårt i sina slantar. Men jag vill uppmuntra dig till att fortsätta ge, för personer i utsatta situationer finns kvar även i finanskriser och lider förmodligen ännu mer ont i sådana tider. De funderar inte över om man skall byta bank eller sprida riskerna ytterligare utan för många människor handlar det om hur man ska överleva dagen.

Din Nästa firar 50 år i och med detta nummer och du kommer att få ta del av flera spännande reportage och berättelser. Samhället har förändrats ganska mycket under de här åren och behoven ser annorlunda ut. Räddningsmissionen är trogen vårt första uppdrag att ägna uppmärksamhet åt och motverka förhållanden i samhället vilka leder till och förvärrar mänsklig utsatthet. Men vi anstränger oss också om att våga och vilja förändras när behoven skiftar och nöden får ett nytt ansikte. Det är en sådan organisation som vi vill vara, mitt i kaosets centrum.

Mer än någonsin brinner jag för kampen om ett mer rättvist samhälle och kampen om varje människas rätt till ett värdigt liv. Mer än någonsin brinner jag för att Göteborgs Räddningsmission, men också att du och jag som privatpersoner, skall vara del av en motståndsrörelse som står upp för mänskliga rättigheter och som står på de utsattas sida. Det är så lätt att vänja sig och inte orka göra sin röst hörd mot orättvisor och utanförskap och därför vill jag uppmuntra dig och mig själv till fortsatt kamp i ytterligare 50 år om det skulle behövas. Du är viktig!

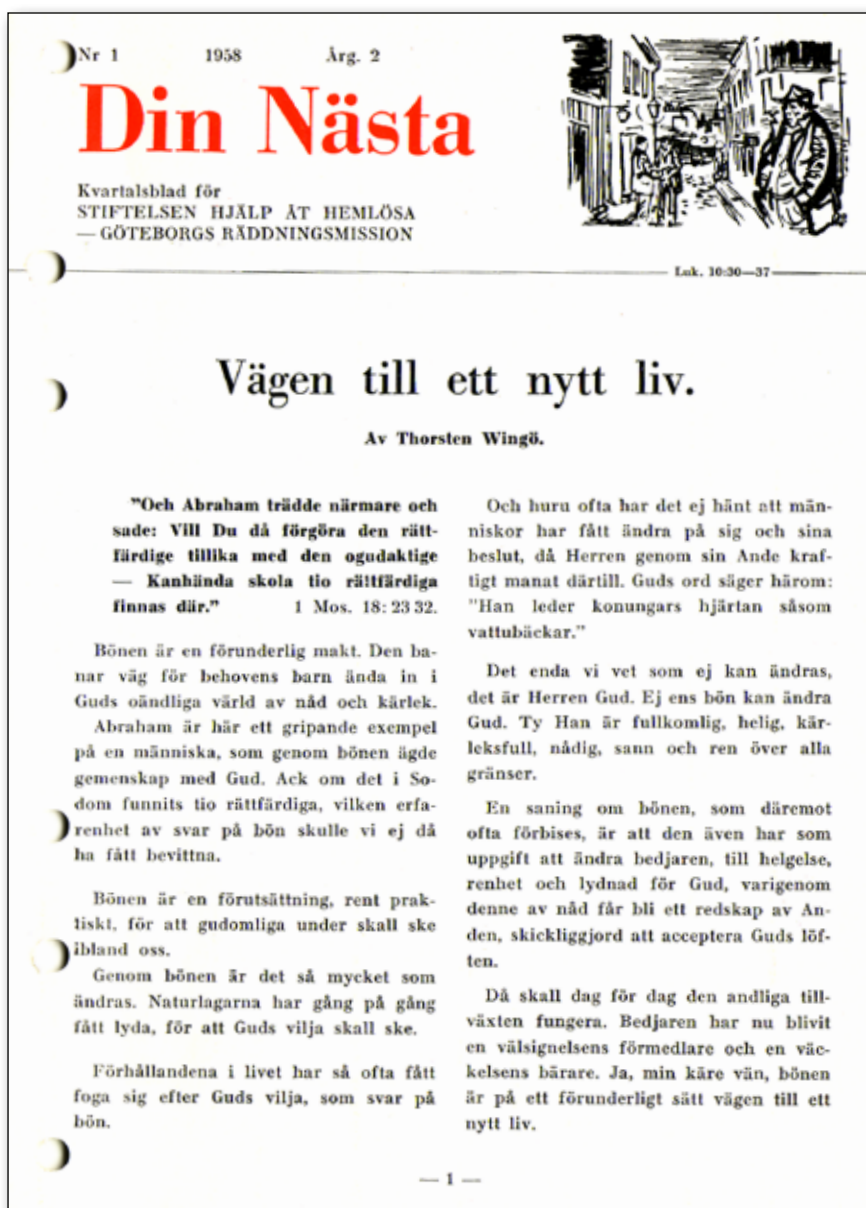
Tack för ditt stöd!

Anna Lundbäck

Direktor för Göteborgs Räddningsmission

DIN NÄSTA FYLLER 50 ÅR I ÅR.

TEXT: malin ekelund FOTO: arkivbilder

1951

- Pastor Thorsten Wingö börjar ett hjälparbete bland alkoholskadade och hemlösa. Arbetet får sin bas i Emigrantkyrkan och får namnet Räddningsmissionen.

1952

- Folkets Hus A-sal vid Järntorget i Göteborg blir mötesplats för människor med alkohol- och sociala problem.

1953

- Stiftelsen Hjälp åt Hemlösa / Göteborgs Räddningsmission bildas.

1957

- Tidningen Din Nästa startar.

- Lokalerna på Pilgatan - Husargatan i Haga invigs **Verksamheter:** Kläddutdelning, Middagsbjudning 1 gång i veckan, ca. 90 gäster, Julfest för 200 personer - Besök på fängelser o alkoholistanstalter.

Din Nästa, 1958

Din Nästa, 1966

Din Nästa, 1967

Din Nästa, 1969

Din Nästa fyller 50 år i år. Just i dagarna faktiskt. Utgivningsbeviset för Din Nästa är daterat till den 24 november 1958.

Men, det första numret av själva tidningen utkom redan 1957. Vi vill fira Din Nästa med detta jubileumsnummer som skildrar både tidningens och Räddningsmissionens historia. Det går inte att separera dessa två.

Det har hänt mycket med tidningen under detta halva sekel. De första numren kan mer liknas vid ett dubbelvikt flygblad och en stor del av innehållet är personliga betraktelser och uppmaningar om understöd. Men, redan 1959 hade tidningen ändrat karaktär och blivit en 20 sidig trycksak med artiklar, hälsningar, nyheter och annonser.

1959

Detta gick att läsa i Din Nästa nr 2/59: "Redaktionellt: Detta nummer av tidningen kanske också kommer till sådana som inte sett vår tidning förr och inte känner till vårt arbete. Vi hälsar också Er och är övertygade om att Ni alla skall inse värdet av den kristna sociala gärning vi söker utföra samt ge den ert stöd. Inte minst har vi behov av hjälp i arbetet med vårt gästhem för frivolva fångar. Här behöver många samverka och vi är mycket tacksamma för varje ny kraft vi får räkna med. Gud kanske kallar Dig vår vän att ge en gåva eller på annat sätt stödja vårt arbete."

1960

Redovisningen av gåvor och kollekter fick också stort utrymme i Din Nästa vid den här tiden. Pastorn Ernst Olofsson är Räddningsmissionens kamrer och i nummer 1/60 redovisar han noggrant varenda insamlad krona: I november 1959 fick man 11 018 kronor från privatpersoner, i december 26 635 kronor och i januari 1960 gav enskilda personer 3 923 kronor. Många olika församlingars, syföreningars och andra föreningars gåvor är också redovisade. Allt från gåvor på 6,35 kronor till 412,62 kronor. Exemplet på de insamlade medlen kan man jämföra med att kostnaderna för Räddningsmissionens hela arbete, inklusive understöd till andra behövande organisationer, uppgick till 114 600 kronor.

1963

Räddningsmissionen verkar ha fått en hel del uppmärksamhet i pressen i Göteborg. Vid olika tillfällen saxar man ur andra tidningar i Din Nästa för att visa på vad som skrivits om Räddningsmissionen. I nummer 3/63 kan man under rubriken "Vi tycker också om ärtsoppa" läsa:

"I Journalistinstitutet i Göteborgs tidning JIGGEN fanns i nr 14 ett intressant reportage från Göteborgs Räddningsmission av Märta Petersson. Vi återger här en del av det och uttalar vår glädje över den förståelse för Räddningsmissionens arbete som Journalistinstitutet genom det nämnda reportaget har visat.

–Vi är människor vi också. Vi är medborgare fast dom inte vill låtsas om det.

Det var torsdagsmorgon med utspisning av ärtsoppa och kaffe. Mannen, som hade talat, var iförd en gammal trenchcoat och en halsduk som nödtorftigt fick dölja hans brist på skjorta och slips. När han sålunda hade angivit sin programförklaring och jag leende nickat till svar – hans blåtira gjorde det svårt att förneka påståendet – blev han glad och meddelsam.

– Själv är jag ensam i livet och det blir lite si och så med mathållningen.

Men, en hederlig karl var han! Och som belägg för påståendet delade han chevalereskt med sig av sin smörgås till en hungrig bordsgranne, en yngre förtegen man med havet i blicken...."

1975

Göteborgs Räddningsmission stöttade under flera år missionären Astrid Nilssons arbete i den franska hamnstaden Marseilles. Astrid kallades för "Marseilles ängel" och hon arbetade bland stadens allra fattigaste och mest utsatta människor; flyktingar, hemlösa, prostituerade och kriminella. Hon besökte fängelser och var även legitimerad övervakare.

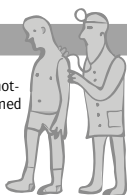
Följande kunde man läsa om den då 63 år gamla Astrid Nilsson i Din Nästa nr 4/75:

"Gång på gång har Astrid Nilsson varnats. Marseilles undre värld är inget för en ensam oövertygad kvinna, har det sagts. Sånt prat struntar hon i. Visst har det varit kritiskt ibland. Men Astrid är trogen sin uppgift och vill inte dra sig undan.

– Gud skyddar mig så länge det är hans vilja att jag skall arbeta här nere, säger hon

1958

- Dispensär startas; läkarmottagning en gång i veckan med läkare och sjuksköterska.
- Fängelsemissionen introduceras.

1960

- Ungdomsmissionen börjar.

1962

- Thorsten Wingö blir föreståndare på Fyrbåksexpressen.
- Bidrag till flyktingbarnhem i Tyskland (barnhemmet får besök från Räddningsmissionen flera gånger).
- 10 000 kr går till att starta en sjukvårdsklinik i Sydafrika i samverkan med organisationen Medicross.

1967

- Kullens gästhem öppnar i Lerum; "en trivsamt tillflykt för sådana flickor som av olika anledningar kommit i svårigheter och behöver hjälp" (-69 överläts hemmet till LP-stiftelsen som fortsätter att driva verksamhet för "alkoholskadade kvinnor").
- Samarbete med Våra Bröder; ett barnhem i Betlehem kommer snart att öppna.

till oss. Och förresten ger mig gangsterkungarna också beskydd. Ingenting ont bör hända mig. Naturligtvis kan jag komma i vägen för en förlupen kula. Men, det är risker man får ta."

1979

Detta år skriver Astrid Nilsson själv i Din Nästa i nummer 5. Hon är tillbaka från Marseilles i Göteborg och nu handlar det om det rivningsdrabbade Haga och dess invånare.

"Haga och höst. Är det inte två ord som har en oförklarlig samhörighet? En stadsdels sommar har svunnit och kommer aldrig åter.... På en kritad sten vid en hög av avhugget vengräs och torkad tistel sitter en vandrare utan mål. Glämsig blick vilar på en dörr och texten däröver. – "Räddningsmissionen – Fyrbåken" står det skrivet. Färger i rött och vitt bryter så underligt mot omgivningen. Kanske tolkar någon dessa bokstäver som något liknande barndomens Sörgården? Där som alla var snälla och allt var så vackert. Något av naivism mitt uppe i en brutal verklighet.... Hösten med sitt hårda väder i det regniga Göteborg är inte så värst långt borta. Vad skola vi kristna bekännare göra inför mörka skyar som hotar att komma? Mysa och gona oss i vår egen förträfflighet? Stänga väl till egen dörr så ingen kallbläst når in till oss? Svaret, bräddfyllt av allvar och ansvar inför vår samtid, måste bli ett tungt vägande NEJ."

1983

Medvetenheten om den hårda samtiden går som en röd tråd genom hela Din Nästas utgivning. I varje nummer beskrivs den hårda, och som Astrid Nilsson uttryckte det, brutala verkligheten för samhällets mest utsatta människor. Och den tydliga medvetenheten kopplas hela tiden till en uppmaning till medmänniskorna att skänka, antingen av sina pengar, sin tid eller sina förböner till Räddningsmissionens arbete. I nummer 4, 1983 beskrivs alkoholens förödande effekter på Göteborgs invånare i ett helt uppslag endast fyllt av följande svarta rubriker:

Detta händer i Göteborg en helt vanlig vecka:

- 9 människor kommer att dö.
- 37 människor kommer att bli misshandlade.
- 9 människor kommer att förtids-pensioneras.

- 384 personer kommer att omhändertas av polisen.
- 5 äktenskap upplöses.
- 1 000 personer kommer att sjukskriva sig på grund av alkohol.
- Ett missbildat barn varannan vecka.
- 38 bilister kommer att åka fast i rattfylleri.
- Ett berusat minderårigt barn kommer på sjukhus.
- 34 personer kommer att få äta frukost på Tillnyktringsenheten i Backa.
- Varje vecka kostar alkoholen i Göteborg minst 14 miljoner kronor.

Hur länge skall vi som samhälle, ansvariga och enskilda låta det gå så här?

1986

1986 är ett förändringsår för Göteborgs Räddningsmission. Efter 29 år på Husargatan i Haga flyttar man nu verksamheten och startar den så kallade "basstationen" på Vasagatan 14 med administration, servering och kollektivboende där till en början "ett dussin unga män skall kunna få bo".

Förutom att man fått flytta in i nya funktionella lokaler gläder man sig detta år också över att ha kunnat etablera ett gott samarbete mellan Räddningsmissionen och Göteborgs Socialförvaltning. Räddningsmissionens föreståndare Thorild Zettergren skriver i nummer 5/86 av Din Nästa följande:

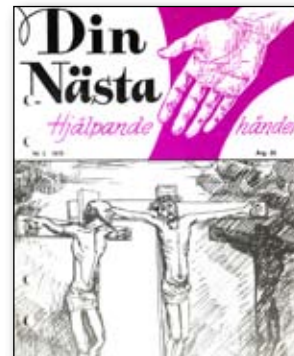
"Vi är glada över de fina kontakter som vi fått med representanter från socialtjänsten inom Göteborg samt det fina planeringsarbete vi just nu är i full färd med då det gäller verksamhetsplaner för vårt boendekollektiv. Det är skönt att känna samhörighet i frågor som gäller utslagna människors situation och uppleva att vi tillsammans får gå in och söka möjliga lösningar och framkomliga vägar för våra vänner."

1987

Just de nya lokalerna på Vasagatan 14 spelar mycket stor roll för Räddningsmissionens verksamhet. Och i sina olika ledare kommer Thorild Zettergren hela tiden tillbaka till kaféet och de olika våningarna. I nummer 1/87 skriver han under rubriken "Kompis till mig": "Akke Hugh Malmeströms mosaiktavla "Kommen till mig" pryder serveringslokalen på Räddningsmissionen. Den visar hur Kristus står nere i hamnen mellan två "Göteborgs-källar".

Din Nästa, 1977

Din Nästa, 1979

Din Nästa, 1982

Din Nästa, 1998

1968

- J. Ruben Moen slutar som föreståndare efter elva år. Wiktor Norin tillträder som föreståndare.

1970

- "Källans" ungdomsarbete börjar.

1971

- Räddningsmissionen och Fyrbåks-expressen går samman.
- Stiftelsen Hjälpa åt Hemlösa upphör. Thorsten Wingö blir biträdande föreståndare.
- Din Nästa-Hjälpande Händer blir tidningens nya namn.

1974

- Thorsten Wingö avgår med pension.
- Regelbundna fängelsekontakter på Hällanda.
- Arbetet bland ungdom i Hjälpbo börjar.

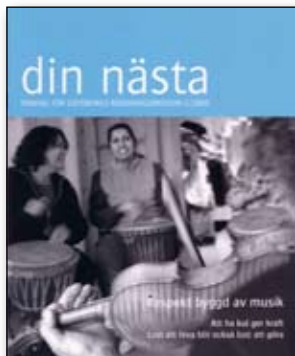

1976

- Wiktor Norin lämnar tjänsten efter åtta år.
- Hilding Hellemar tillträder som föreståndare.

Din Nästa, 2001

Din Nästa, 2005

Din Nästa, 2006

Din Nästa, 2007

För några veckor sedan kom en äldre dam till oss och överlämnade en gåva till Räddningsmissionen. När hon passerade tavlans, stannade hon upp, beundrade tavlans utan att ta på sig sina läsglasögon. Därefter kommenterade hon den text hon tyckte sig se med orden: "Kompis till mig - va' fint!". Många har under årens lopp sett på denna tavla och förnummit i sitt hjärta att han som säger orden "kommen till mig" - han är verkligen också en kompis till mig. För många människor är det svårt att fatta ett alltför djupsinnigt teologiskt resonemang. Det är inte alltid lätt att förklara ord som försoning, rättfärdiggörelse och andeuppfyllelse. Då är det befriande att säga till en bekymrad, ensam medvandrande: "Vet - att Jesus är kompis till dig". Kan evangeliet möta oss mer enkelt och rakt på sak?

1993

I början av 90-talet fylldes Din Nästa till mycket stor del av personliga betraktelser, minnen och upplevelser. Räddningsmissionens föreståndare och medarbetare var själva författare till artiklarna. Under åren 1993 och 1994 präglades också tidningen av att Räddningsmissionen fyllde 40 år. Verksamhetens årsberättelse publicerades vid den här tiden i nummer 2 varje år. I nr 2/93 skriver man i årsberättelsen följande om fängelsearbetet: "Genom arbetet på Häktet och fängelser kan vi vara människor till hjälp och stöd, ge impulser och mod till att våga söka livet. Under året som har gått har vi haft förmånen att genom våra besöks grupper finnas till på Härlanda, Skogome samt Högsboanstalten. Själva besöker jag Härlanda och Häktet flera gånger per vecka med uppgift att möta och samtala. Under det gångna året har jag på Häktet träffat 249 häktade till samtal 596 gånger. Trots denna mängd av samtal är ändå behovet oerhört mycket större."

1999

Under senare delen av 90-talet byter Din Nästa utseende ganska radikalt. Den blir större och mer "tidningslik". Men fortfarande är det beskrivningen av verksamheterna inom Räddningsmissionen, samt uppdraget och drivkraften för att jobba socialt som är den bärande redaktionella kärnan. I nummer 2 1999 intervjuas diakonen Chris Bruzelius som just fått i uppdrag att starta

Räddningsmissionens samtalsgrupp för barn med förälder i fängelse - det arbete som senare skulle bli Solrosen.

" - För det första betyder det jättemycket att bara få träffa andra barn som har det likadant. Se att jag inte är konstig och annorlunda. De här barnen upplever så mycket skam och skuld. Gruppen kan vara ett forum för att prata om hur de har det på ett öppet sätt. De behöver inte låtsas. - Det är också viktigt att de blir sedda. Att de förstår att det finns vuxna som bryr sig om dem, som kan säga "detta är svårt men vi vill hjälpa".

2001

Som en sista tillbakablick i Din Nästas arkiv vill jag ta med er läsare till en intervju med Bosse i nummer 2/2001. Bosse bor just nu på Tredje Våningen, Räddningsmissionens drogfria boende för män med en blandning av drogproblem och psykiska funktionshinder.

" Bosse har haft över hundra adresser . Fosterhem, utredningshem, häktet, psykakuten, knarkarkvarter, kriminalvårdsanstalter, lånade sängar, trappuppgångar och Göteborgs alla lågtröskelboenden flimrar förbi i hans berättelse. Nu vill han inte längre.

- Jag har aldrig bott särskilt länge på ett och samma ställe. Några veckor, ett halvår. Jag vill stanna här på Räddningsmissionen nu. Här finns ett lugn, en trygghet och vänliga, ärliga ansikten.

Bosse har 20 års drogmissbruk bakom sig, tillsammans med ett antal psykiatriska diagnoser; DAMP, ADHD, borderline, depressioner, paranoia.

Nu väntar han på en SIM-utredning, där sjukvården och socialtjänsten samverkar för att få en samlad bild av problemen.

- Jag hoppas att jag får stanna här och att jag får hjälp att reda ut saker. Här känner jag mig önskvärd. När min lillasyster dog av en överdos, hon var bara 16 år, var jag inlagd på Lillhagens sjukhus och kunde inte åka på begravningen. Nu skall jag och min bror åka till Norge och lägga blommor på hennes grav. Och jag har köpt färger och börjat måla. En tavla blev klar idag!"

1977

- Ms Elida av Kungshamn går för första gången ut med intagna från Härlanda.

1978

- Astrid Nilsson kommer till Räddningsmissionen Fyrbåken efter slutad tjänst i Marsielles.

1979

- Skogomearbetet startar upp.

1980

- Samarbete inleds med Tomaskyrkan och dess sociala arbete "Fyrkanten".

1982

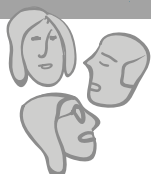
- Man undersöker möjligheter för fältarbete för att hjälpa prostituerade flickor i Göteborg. Gästhemmet har 10 platser.

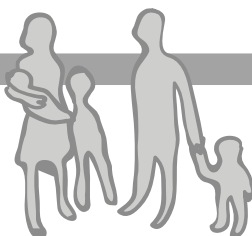

> 1985

- Gästhem
- Öppet Hus
- Samtalsterapi i samverkan med Smyrna

- Besöksgrupper på Härlanda o Skogome, pastor på häkte i Gbg o Borås
- Familjecentrum i samverkan med Stadsmissionen (2+2 anställda)
- Musikcafé Aveny startar; förebyggande verksamhet med inriktning på ungdom

> 1986

- Verksamheten flyttar till Vasagatan 14 och omstruktureras. Boendeplatser och Kafé.

> 1989

- Föreläsningar o seminarier på Vasagatan.

> 1990

- Ny boendeenhet startar på Bellmansgatan 13. Det finns platser för både män och kvinnor.

"PAPPAS SOCIALA ENGAGEMANG HAR PÅVERKAT MIG MYCKET"

Gunilla Wingö har i princip upplevt hjälparbetet i hela sin uppväxt. Från det att hon var liten tjej har hon följt pappa Thorsten Wingö, Räddningsmissionens grundare, i hans arbete bland utslagna och trasiga själar i Göteborg.

TEXT: jenny palm FOTO: ulrika olsson

Gunilla lärde sig tidigt att känna sig hemma bland människor på samhällets bakgård. Hennes far, Thorsten Wingö, startade alltså Räddningsmissionen i Göteborg, en gång i tiden.

– Jag fick tidigt vara med i pappas möten med hemlösa och missbrukare. Hans sociala engagemang har påverkat mig mycket.

Hennes första minne av Räddningsmissionen är från sexårsåldern, runt 1951, då arbetet med att hjälpa utslagna människor precis hade påbörjats.

– Fast jag kan inte säga att det är ett konkret minne. Det jag minns starkast det är alla de här engagerade människorna som fanns runt omkring mig. De var dåtidens volontärer, säger hon.

– Det var hela tiden möten med människor som spelade och sjöng. Jag kommer ihåg det med värme, arbetet var både roligt och spännande.

Flyttade till Göteborg

Thorsten Wingö hade under många år arbetat som pastor i Svenska missionsförbundet och familjen flyttade runt i landet.

– Det var så på den tiden att man flyttade från tjänst till tjänst. Det gjorde att pappa fick ett stort nät-

verk som sedan skulle visa sig vara väldigt värdefullt när han började sitt arbete med Räddningsmissionen.

I början av 1950-talet kom familjen Wingö tillbaka till Göteborg, där pappan var född och uppvuxen. Han såg att många människor for illa och det fanns ett stort behov av någon som hjälpte till. 1951 bildades embryot till Räddningsmissionen i Emigrantkyrkan, där Thorsten jobbade som pastor. Men bara några år senare beslöt sig pappan för att säga upp sin tjänst i kyrkan för att med full kraft kunna ägna sig åt räddningsarbetet. Via Föreningen Fyrbåken sattes Fyrbåksexpressen upp, tågagnar som fungerade som sovplats och åt hemlösa och där de också kunde få kläder och något att äta.

– Det var en härlig känsla med alla människor som ville vara med och hjälpa till. Det fanns ett sådant oerhört engagemang och många människor gav mycket av sin tid där. Det var här som mitt eget intresse för människor grundlades, säger hon.

Aldrig otäckt

Man kan ju tycka att den här typen av miljöer inte var särskilt lämpliga för ett litet barn, bland missbrukare och hemlösa. Upplevde du aldrig det som skrämmande?

1991

- Internationella Träffpunkten finns med som en av Räddningsmissionens verksamheter.

1992

- Musikcaféet avslutas.

1993

- Projektcentrum: skola o familjeterapi.
- Ökad efterfrågan på platser för personer med psykisk ohälsa.

1994

- Serveringarna upphör.

1997

- Träffpunkten lägger ner och istället startar ett EU-projekt med inriktning på kvinnor, som kallas Agora.
- Bona Via har tillkommit!

"Jag är imponerad över hur verksamheten har breddats, hur de arbetar med barn till exempel. Hela verksamheten har vuxit fram på ett bra sätt tycker jag. Jag tror att min pappa hade varit stolt över hur det har utvecklats."

> 1998

- Kaféet öppnar igen. Öppet varje vardag, två kvällar fältarbete.
- Volontärprojekt med utbildning.
- Projektcentrum och Bona Via knoppas av från Räddningsmissionen.

> 1999

- Bellmansgatans gruppböende startar i början av året.
- Solrosen kommer igång. En verksamhet för barn som har föräldrar som sitter i fängelse.

> 2000

- Agora blir Räddningsmissionens verksamhet.
- Högsbo öppnar 17 mars.
- Kompassen startar på våren.
- Hallegatan öppnar på hösten.
- Livsruksundersökningen klar.

> 2001

- Ingången drar igång i början av året.
- Omsättningen närmar sig 30 miljoner, cirka 50 medarbetare.

– Nej, inte alls. Jag var uppvuxen med det, jag har aldrig känt mig rädd. Det klart att jag kände med de här människorna, men det var aldrig otäckt. Å andra sidan var det en annorlunda situation då, jämfört med hur det är idag. Det är hårdare nu, det är fler blandmissbrukare och fler människor med psykiska funktionshinder, ute i samhället. Då var det mer snälla "fyllegubbar".

Upplvde du någonsin att du hade en udda uppväxt jämfört med dina vänner?

– Jag kan inte säga att jag kände det så. Möjligtvis blev jag någon gång retad för att pappa var pastor, för det var ju lite märkvärdigt på den tiden. Men jag kan inte minnas att jag tyckte det var konstigt att han jobbad som han gjorde med räddningsarbetet.

Men det måste ha varit ett annorlunda sätt att växa upp på ändå?

– Jo, det klart att det var. Jag minns jularna till exempel. Då var vi först på Folkets hus med Nykter ungdom och firade jul med de hemlösa som hade bjudits in, innan vi firade vår egen jul hemma.

Vad är dina starkaste minnen av Räddningsmissionen?

– Jag minns det som att vi ofta var ute på bussresor och var på väg någonstans, säger hon och skrattar till. Vi åkte runt för att hålla gudstjänster och samla in pengar till verksamheten. Det var alltid människor som berättade om sin tro och före detta missbrukare som nu hjälpte till.

– Jag minns särskilt Erik S. Alexandersson, författaren från Göteborg. Han hade ett förflutet som sjöman och hade varit väldigt nedgången. Jag vet att jag försökte få sitta nära honom så ofta jag kunde, om han sa något roligt.

Viktigt nätverk

Det upparbetade nätverket kom väl till pass just när det gällde att samla in pengar och kläder.

– På den här tiden, i början av 60-talet, var Sverige fullt av företag som ofta drevs av frikyrkofolk, allt från skofabriker och textilfabriker till möbelföretag. Han kände alla, och många hjälpte till ekonomiskt, säger hon.

I princip var det gåvor och insamlingar som finansierade verksamheten fram till mitten av 1960-talet.

1964 vände man sig till Justitiedepartementet och Allmänna arvsfonden i Stockholm.

– Vi har kvar brevet som styrelsen skrev, det är inte utan att man blir lite nostalgisk, säger hon. De ber om "största möjliga gåva" och brevet är undertecknat med "underdånigaste" hälsningar.

Själv volontär

Som sagt, det kanske inte är så konstigt att

Gunilla själv tyckte det var självklart att engagera sig i människor, och även hon är volontär inom

Räddningsmissionen idag.

– Jag är gift med en sjöman och förr var jag ofta ensam hemma med våra två barn. Det gjorde att jag inte kunde börja engagera mig, så tidigt. Men sedan 20 år tillbaka jobbar jag som volontär i besöksgruppen på Högsboanstalten.

Varför gjorde du det?

– Det var för att möta utsatta människor, och med finns också orden i Matteus 25:35-40 som var Räddningsmissionens uppdrag, "Jag var hungrig och ni gav mig att äta..." och mitt eget engagemang, "Jag satt i fängelse och ni besökte mig".

Vad gör ni?

– Vi går varje vecka för att träffa de här killarna. Vi kommer inte som experter i kristen tro, utan är där som medmänniskor. Vi kan inte ha några åsikter om varför de sitter i fängelse, och vi vet att våra besök är väldigt uppskattade.

Påverkar det inte dig ibland, känns det inte tungt?

– Ibland undrar man ju varför det har blivit så här. Här sitter massa bra killar och jag tänker att om de hade fått en bättre start i livet kanske de hade haft större chanser att klara sig.

Vad tycker du om Räddningsmissionens arbete i dag jämfört med då din pappa var aktiv?

– Jag är imponerad över hur verksamheten har breddats, hur de arbetar med barn till exempel. Hela verksamheten har vuxit fram på ett bra sätt tycker jag. Jag tror att min pappa hade varit stolt över hur det har utvecklats!

Framtiden

Vad tror du om Räddningsmissionens arbete i framtiden?

– Det bästa vore naturligtvis om människor till exempel inte behövde vara hemlösa, men tyvärr det väl så att det alltid kommer att finnas människor som behöver hjälp utöver kommunens ansvar och då behövs det engagerade medmänniskor!

Gunilla är arbetsterapeut och jobbar på Fiskebäcksmuseets café, en arbetsplats där människor med olika förutsättningar arbetar tillsammans. Caféet drivs av Frölunda stadsdelsförvaltning. Tanken är bland annat att ge människor med intellektuella funktionshinder möjlighet till ett intressant arbete.

– Det är självklart för mig att jobba med människor och jag har formats av hur min pappa arbetade. Pionjärerna i den ursprungliga Räddningsmissionen gjorde ett fantastiskt arbete trots svårigheter och man hade alltid respekt för de människor de hjälpte. Det har jag haft stor nytta av både i mitt arbete och i mitt privatliv, säger Gunilla Wingö.

2002

- Björlandagården startar på vären
- Styrmanngatans gruppbostäder i september
- Samarbetet med Livet

2003

- Lisagården.
- Åsebygården.
- Gubbekulla.

2004

- Övernattning/Jour.

2008

- Jourboendet "35an" öppnar i Linneåhuset
- Fjärde våningen blir behandlingshem.

UTANFÖRSKAPET HAR BLIVIT ALLVARLIGARE

Klimatet på gatorna har hårdnat under de år Annica Arvidsson och Bengt Andreasson arbetat vid Räddningsmissionen. Gångproblematiken och mer blandmissbruk är några saker som gjort deras arbete med utsatta människor mer komplext.

TEXT: jennie danielsson FOTO: jonny lindh

"Det är fullt!" Fältarbetaren Annica Arvidsson minns en gång när hon knackade på dörren till en offentlig toalett där hon trodde att någon hemlös forskansat sig. Hon fortsatte knocka tills dörren öppnades, och där satt mycket riktigt en grupp människor som tänkt tillbringa natten på toaletten och de hade alltså inte plats för flera.

Det är ett "medlevarskap"

Sedan fyra år är Annica Arvidsson en av dem som jobbar med att söka upp hemlösa människor som tillbringar nätterna utomhus. I förstaläget handlar det om att få med dem till ett härbärge. Nästa steg är att få dem att successivt ta sig tillbaka till samhället och på sikt få ett eget boende och ett drogfritt liv.

- De flesta vill inte ha någon kontakt med socialtjänsten. Vi försöker då att vara en länk mellan socialtjänsten och de vänner som står utanför, säger Annica Arvidsson.

När hon säger "vänner" om stans hemlösa är det inte bara ett gulligt ord. Annica Arvidsson känner de flesta av dem sedan hon började på Räddningsmissionen för 20 år sedan. Hon jobbade som behandlingsassistent på Vasagatan 14 vid det som då kallades basstation. Det var ett stödboende för män över 20 år.

- Det handlade mycket om att hjälpa till med kontakterna med deras familjer, arbetsförmedlingen och socialtjänsten. Och så hittade vi på saker tillsammans; grillade, bowlade, gick på bio. Det var ett medlevarskap, säger Annica Arvidsson.

I samma hus som basstationen fanns ett café som var öppet för alla och där lärde hon känna många av de hemlösa. Men trots att hon känner dem väl är hon alltid försiktig när hon närmar sig på kvällarna.

- Många håller till i Nordstan och man får tänka på att inte klampa in i det som för dem är deras vardagsrum. Man får försiktigt fråga om de tänkt sig att sova någonstans i natt. Vi försöker visa dem respekt.

Bengt Andreasson bryter in:

- Vadå försöker? Ni gör ju det!

Tajming är det som gäller

Bengt jobbar själv med ungdomar i riskzonen. Han var pastor i Lövgårdets missionskyrka i 7 år och under de åren började han mer och mer arbeta med ungdomar som höll på att hamna snett. Räddningsmissionens fokus låg länge på dem som redan hamnat i missbruk och hemlöshet, men i mot slutet av 1990-talet började man fundera på hur man skulle kunna hjälpa till med att stoppa tillflödet och det var i den vevan som Bengt Andreasson började arbeta på Räddningsmissionen.

Barn- och ungdomsverksamhet har alltid funnits som en del av Räddningsmissionens arbete, men år 2000 startade de ett praktiskt inriktat projekt, ett arbetsmarknadsprojekt som kallades Ingången.

- Ungdomarna fick träna på vardagssaker som att gå upp på morgnarna, komma i tid och göra färdigt sådant de påbörjat. Vi var tre personal och 40 ungdomar, säger Bengt Andreasson.

Efter ett tag märkte han och hans medarbetare att det inte räckte att bara fokusera på arbete.

- Det kan vara svårt att få ett jobb om man inte har en bostad, och det kan vara svårt att ha en bostad om man inte har något jobb. Tajming är det som gäller, att snabbt kunna hjälpa till med en bostad när en person har fått ett jobb, säger han.

Det projekt han nu jobbar med är ett samverkansprojekt där såväl bostadsbolag som utbildningsföretag ingår.

Tyngre målgrupp

På de år som Bengt Andreasson varit verksam har han kunnat märka att målgruppen blivit tyngre. Nu är det tre personal på tolv ungdomar. Problematiken är mer blandad. Han refererar till Ungdomsstyrelsen som i en rapport säger att det aldrig tidigare funnits så många ungdomar som har jobb och bostad, men att samtidigt har de som är utanför aldrig varit så utanför som nu. Han upplever inte att det blivit svårare att få kontakt med ungdomarna, däremot att de har svårare att bryta sina negativa mönster.

Både Bengt Andreasson och Annica Arvidsson har sett klimatet hårdna ute på gatan.

– Det är bara tre veckor sedan vi var på en begravning för en som mördats i ett gängrelaterat bråk. Gängen präglar ungdomarna – även dem som inte är med i något. De är rädda. Ja, de som är med i gäng är också rädda, säger Bengt Andreasson.

– De avgör inte själva om de ska gå ur ett gäng. Det är en stor risk att ta att bryta med ett gäng. Det finns ett program som för dem som vill bryta med nazismen, Exit. Det borde finnas ett motsvarande för dem som vill lämna ett gäng, funderar Bengt Andreasson.

Annica Arvidsson har noterat att det är fler unga ute på nätterna.

– De är lite svårare att få kontakt med; ”Är ni morsor och farsor på stan, eller?”

Blandmissbruket har också ökat, alltså att man blandar olika droger och alkohol. Förr var det mer renodlat, antingen var man alkoholist eller narkotikamissbrukare.

Hoppfullt trots allt

Samtidigt som klimatet hårdnat och Annica Arvidsson arbetar med folk som varit hemlösa alla de 20 år som hon varit inom Räddningsmissionen, lider varken hon

eller Bengt Andreasson brist på historier om folk som lyckats ta sig vidare. Bengt Arvidsson berättar om ett samtal han fick från en överlycklig kille som satt på BB och just blivit pappa och Annica Arvidsson träffade nyligen en tjej som varit drogfri i sex år, fått barn och egen lägenhet.

– Det var en tjej som gjort en riktigt tuff resa och när vi sågs i Johanneskyrkan stod vi bara och grät båda två.

Bengt Andreasson har en vision om hur Räddningsmissionen skulle kunna gå vidare i arbetet mot hemlöshet. Han vill att Räddningsmissionen startar ett bostadsföretag som tar ett socialpolitiskt ansvar.

– Det skulle inte vara vinstdrivande, men kunna gå runt av sig självt. Om en person inte klarar hyran skulle han inte bli vräkt, utan få bo kvar med stöd av socialtjänsten. Vi skulle kunna vara det som allmännyttan inte längre är.

A person with short dark hair, wearing a long, dark, flowing dress, stands on a rocky cliff edge. Their arms are outstretched to the sides, and they are looking out over a vast, hazy landscape under a warm, orange-hued sky at sunset or sunrise. The person's figure is silhouetted against the bright sky.

ARTIKELSERIE OM TESTAMENTE DEL 2

Här kommer den andra delen av vår serie om testamenten. Den här gången handlar det om det rent juridiska. Hur fungerar det när en anhörig går bort? Vem ärver vem?

SÅ FUNGERAR ARVSORDNINGEN I SVERIGE

Det är förstås inte roligt att tänka på vad som händer med ens tillgångar efter att man dör - men det är väldigt nyttigt! Här kommer en intensivkurs i svensk arvsordning.

TEXT: jenny palm FOTO: åsa dahlgren

Arvsklassen är föräldrar, syskon, halvsyskon, Arvsordningen, som beskriver vem som ärver vem, delas in i tre olika klasser. Det är alltid de i arvsklass ett som ärver först, därefter andra och sist tredje, under förutsättning att det inte finns ett testamente som säger annorlunda.

Den första klassen utgörs av barn till den avlidne, så kallade bröstarvingar. Dessa har vardera lika stor rätt i arvet. Om en eller flera bröstarvingar är avlidna är det istället deras barn som ärver.

Den andra arvsklassen är föräldrar, syskon, halvsyskon, syskonbarn till den avlidne. Dessa ärver enbart om det inte finns bröstarvingar i den första arvsklassen. Den tredje arvsklassen utgörs av farföräldrar, morföräldrar och syskon till arvlåtarens föräldrar. Den tredje arvsklassen ärver om det inte finns några föräldrar, syskon eller syskonbarn till arvlåtaren i livet.

För att sambos ska ärva av varandra krävs testamente. Likadant då det gäller kusiner, som inte omfattas av arvsordningen.

Här nedan finns beskrivet vem arvet tillfaller med vissa givna förutsättningar:

Man och kvinna, gifta med gemensamma barn.

Vi säger att mannen avlider först. Från och med 1988 får inte barnen sitt arv efter pappan innan mamman också har avlidit. Pappans del av arvet tillfaller mamman med "fri förfoganderätt". Hon kan leva vidare med tillgångarna och göra nästan vad hon vill med den del hon har ärvt av maken, förutom att testamentera bort den. Det är först när modern går bort som de båda barnen har rätt till sitt arv, och då efter båda föräldrarna. Om det skulle vara så att något av barnen också avlidit, går deras barn in som arvtagare, det vill säga, arvlåtarens barnbarn. Om det avlidna barnet har tre barn, får dessa tre dela på sin förälders arvslott.

Man och kvinna, gifta med endast icke gemensamma barn

Barn som däremot inte är barn till den efterlevande maken, så kallades särkullsbarn, har rätt till sin arvslott med en gång. Efterlevande maka ärver då inte sin make.

Ensamstående utan barn, med en eller båda föräldrar i livet

Avlider en ensamstående person utan arvtagare i första arvsklass (alltså barn, barnbarn, barnbarnsbarn osv) går arvet till föräldrarna.

Är någon av föräldrarna avlidna går dennes del till den avlidne förälderns barn, det vill säga den avlidnes syskon (andra arvsklass).

Är syskonet också avlidet går arvet till eventuella syskonbarn.

Ensamstående utan barn, syskon eller föräldrar

Arv efter en avliden som saknar arvingar i första eller andra klassen tillfaller syskon till föräldrarna, det vill säga mostrar, fastrar och så vidare. Men här stannar arvsordningen. Arvet går inte vidare från en moster till hennes barn - den avlidnes kusin - för kusiner ärver inte varandra. Saknas arvsberättigade släktingar går arvet till Allmänna Arvsfonden.

Testamente

Ett testamente skrivs när man av någon anledning vill ändra arvsordningen. Oavsett om ett testamente anger annat, har en bröstarvinge alltid rätt att få ut sin laglott, det vill säga halva arvslott.

Om ett testamente inte uppfyller de formkrav som gäller, går det att klandra testamentet vid domstol. Det kan till exempel vara så att efterlevande anser att arvlåtaren inte "var vid sitt sinnes fulla bruk" när testamentet skrevs, eller att det föreligger jäv - att den som har bevittnat undertecknandet samtidigt är en av arvtagarna.

A photograph of a man and a woman smiling and posing outdoors. The woman, in the foreground, has blonde hair and is wearing a black jacket and a light blue scarf. The man, behind her, has a grey beard, glasses, and is wearing a black beanie and a light grey jacket. They are standing on a grassy area with fallen autumn leaves. The text is overlaid in the bottom left corner.

**"VIKTIGT ATT VÅGA VARA
EN ORGANISATION I
FÖRÄNDRING"**

Vår uppgift är - och har alltid varit - att möta utsattheten så som den ser ut, att möta de behov människor faktiskt har, säger Räddningsmissionens direktor Anna Lundbäck och betonar att dagens sociala utsatthet inte bara handlar om hemlöshet. Räddningsmissionen vidareutvecklar hela tiden sin verksamhet för att exempelvis stötta barn som har föräldrar som sitter i fängelse, människor med så kallade dubbla diagnoser och nyblivna svenskar i behov av kontaktvägar in i det svenska samhället.

TEXT: anna-carin jansson FOTO: ulrika olsson

Det är torsdag mitt på dagen och Räddningsmissionens styrelseordförande Olle Andersson har tillsammans med Anna Lundbäck satt sig tillrätta i Annas arbetsrum på Andra Långgatan för att tala om Räddningsmissionens roll som frivilligorganisation i dagens samhälle.

Anna har arbetat för Räddningsmissionen i sex år, de senaste tre som direktor. Olle, som till vardags arbetar som kultur- och fritidschef i Alingsås kommun, blev för två år sedan tillfrågad om bli Räddningsmissionens styrelseordförande och tackade då ja eftersom han såg som förtroendet som ett "privilegium".

– Jag tror att det finns en stor bas av människor, även utanför organisationen, som precis som jag sympatiserar med Räddningsmissionen, som tycker att verksamheten som bedrivs är viktig, säger Olle Andersson.

Människors unika och lika värde

Vad är det då Räddningsmissionen sysslar med? Var botten engagemanget i och hur ser framtiden ut? För både Anna och Olle är utgångspunkten för Räddningsmissionen verksamhet alla människors unika och lika värde. Det handlar om att se sig själv i sin nästa – att eftersträva möten i ögonhöjd. Att se meningsfullheten i att göra något för någon annan.

– Personligen är jag allergisk mot begreppet välgörenhet eftersom jag förknippar det med ett ovanifrånperspektiv. Det handlar snarare om en insikt i om att det "lika gärna skulle ha kunnat vara jag själv", säger Anna Lundbäck.

Våga förändras

För att se till att samhällets sociala skyddsnät ständigt hålls uppdaterat och inkluderar all sorts utsatthet, menar Olle Andersson att det är viktigt att våga vara en organisation i förändring. Hur ser utsattheten ut idag? Finns det nya behov? Grupper som inte uppmärksammas?

Räddningsmissions rötter sträcker sig drygt hundra år tillbaka i tiden. Till tiden runt förra sekelskiftet, då

horder av emigranter samlades på kajerna i Göteborg för att invänta båtarna som skulle ta dem över till Amerika. För att lindra misären som spreds sig bland de väntande, delade frivilliga i den dåvarande så kallade Emigrantmissionen, det som på 1950-talet skulle utveckla sig till att bli Stiftelsen Hjälp åt Hemlösa – Göteborgs Räddningsmission, ut mat och andra nödenheter.

Jobbar bredare

– Hemlöshet, missbruk och sociala insatser riktade mot barn är något Räddningsmissionen arbetat hela tiden med och fortfarande arbetar med. Men idag är det många fler saker vi håller på med, verksamheten har blivit större, frågorna vi jobbar med bredare, berättar Anna Lundbäck.

Förutom att en mängd nya verksamheter har tillkommit, exempelvis ett förebyggande arbete bland unga, integrationsskapande mötesplatser mellan svenskar och nysvenskar och särskilda boenden för kvinnor, har Räddningsmissionen som organisation samtidigt formaliserats. Idag får närmare 110 personer sin huvudsakliga inkomst från Räddningsmissionen, dessutom finns det ett 90-tal volontärer som utför olika arbetsinsatser på ideell basis.

Fler uppdragsgivare

– Från början hade Räddningsmissionen bara sina huvudmän, sina 24 kyrkor, som enda uppdragsgivare. Men sedan 10-15 år tillbaka har vi även till exempel kommunen och kriminalvården som våra uppdragsgivare. Idag regleras verksamheten därför av avtal på ett helt annat sätt än tidigare. För att överleva har vi bland annat varit tvungna att kunna hantera köpsälja-systemet, bli väldigt duktiga på anbudsförfarande och upphandlingar, konstaterar Anna Lundbäck. Utmaningen för Räddningsmissionen i dessa omdaningens tider är, enligt Olle Andersson, att "få ihop professionalitet, ett varmt hjärta och en väl förankrad värdegrund".

Samarbete och lyhördhet är två förutsättningar för att lyckas, tror han.

– Det är viktigt att finnas med ute i samhället, att visa upp sig, delta ihop med andra. Som då vi deltog på hemlöshetsutställningen på Stadsmuseet och som vi gör då det arrangeras natt för hemlösa. Styrelsen och ledningsgruppen måste hela tiden vara beredda att gemensamt lägga örat på rälsen för att höra vad som är på gång.

Lyckat samarbete

Anna och Olle är överens om att jourboendet Övernattningen, som öppnade i början av året är ett utmärkt exempel på ett lyckat samarbete. Med gemensamma krafter har Räddningsmissionen, Stadsmissionen och kommunen genom Övernattningen numera möjlighet att 365 dagar om året, erbjuda bostadslösa män och kvinnor ett tillfälligt boende.

– Jag är övertygad om fler kan göra mer. Vi fick slåss länge innan det gemensamma boendet blev till, men det blev så jättebra, poängterar Anna Lundbäck.

Hon är däremot mer bekymrad över att frivilligorganisationer utan vinstintresse, som exempelvis Räddningsmissionen, i framtiden ska klara av att hävda sig mot privata företag som blivit alltmer intresserade av att arbeta inom det sociala området.

– Jag är rädd för de ideella organisationernas framtid. Mångfald är berikande, men hur ska vi kunna konkurrera med dels kommunen med kommunens alla förutsättningar, dels med privata företag med deras tillgång till riskkapital? Utvecklingen med det privata företagandet har gått väldigt fort.

För att värna den ideella sektorns betydelse har Räddningsmissionen, tillsammans med andra föreningar som också erbjuder vård och omsorg utan vinstintresse, slutit sig samman i organisationen Famna.

– Det är oerhört viktigt att det frivilligorganisationerna kan tillföra inte försvinner, säger Anna Lundbäck med eftertryck.

Vi tackar våra företagsvänner

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens.

Alexandersson Fastigheter i Göteborg AB	Effect Management Göteborg	Ivan Lindberg & Co Göteborg	SKTF, Göteborg Skene Järn, Skene
Allbröd Tevenius AB Partihallarna Göteborg	eClassical AB, Göteborg	IHM Göteborg	Sko Boo Ullared
Alufront AB, Sävedalen	Ektank AB, Göteborg	Jakobsdals Charkuteri Göteborg	Skärgårdens Byggt teknik AB, Donsö
Andreassons Musik AB Göteborg	Elof Hansson Göteborg	Kjellberg & Möller AB Göteborg	Spar Vasagatan Göteborg
Assmundsons Golv AB, Västra Frölunda	Evald Lindqvist Homeopati och naturmedicin	Klemets & Andersson Consulting Sävedalen	Swedia Rederi AB Donsö
Avero AB - Studsexperten Göteborg	Floda Glasmästeri	Lions Gothia	Toms Shirt Factory Askim
Bilexa i Göteborg AB	Fotograf Nina Boman	Lundin Revisionsbyrå, Göteborg	Tärntank Rederi AB Donsö
Blennermarks Lastbilar, Trollhättan	Fotograf Linda Gredåker	MediaGraphic Möln dal	Ulf Nyberg Försäkringsmäklare AB Sävedalen
Bok & Biblioteksmässan	Fotograf Åsa Dahlgren	Mr Bygg AB, Göteborg	Wallenstam Byggnads AB Göteborg
Camoni grafisk formgivning	Freeport, Kungälv	Nordsjöfilé Fiskehamnen, Göteborg	Wallstreet Göteborg
Castellum AB Göteborg	Gamle Port, Göteborg	O. Bohlin Byggnads AB, Göteborg	Wallex Göteborg
Chexet kalligrafi & illustration	Gillis Edman Begravningsbyrå Göteborg	Ordkraft, Göteborg	Västsvensk Tidningsdistribution
Christine Fiskeri AB Donsö	GF Konsult Göteborg	Parasoll fotografagentur	Yngves Livs Donsö
Cissi Glittvik Hopp och Tro	Goss Reklambyrå	Portteknik, Göteborg	Åkes Hönökaka Torslanda
Dagab Färskvaror, Göteborg	Gäse Mejeri, Ljung	Rederi AB Älvtank, Donsö	Öjared Country Club
Dahls Bageri, Göteborg	Göteborgs-Posten	Reningsborg, Göteborg	
Donsötank Rederi AB Donsö	Götes Fisk AB Fiskehamnen Göteborg	Räkexport, Göteborg	
Donsö Fiskeredskap & Skeppsfurnering	Hallsås Bygg AB, Lerum	Saab Space AB, Göteborg	
	HTE Garden Produktion AB, Torslanda	SCA Sirius Rederi AB, Donsö	
	Husvärden AB, Möln dal		
	Ica Kvantum Munkebäck		

Har du en bra idé om hur just ditt företag kan hjälpa till? Tipsa din arbetsgivare!
Ring George Olvik på 031-712 12 11.

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION
Andra Långgatan 29, 413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00, Fax: 031-712 12 09
E-post: foreningen@raddningsmissionen.se
Hemsida: www.raddningsmissionen.se
Postgiro: 90 04 44-1, Bankgiro: 900-4441

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

Fulkonsert

TILL FÖRMÅN FÖR HEMLÖSA I GÖTEBORG

10-årsjubileum

*Uno Svenningsson
Tomas von Brömssen
Majornas 3dje Rote
Roland Utbult*

Konferencier:

Harald Treutiger

TISDAGEN DEN 9 DEC
18.00 OCH 20.15 BETLEHEMSKYRKAN

Detta händer i december!

- **6 december 11:00 – 14:00** Kompassens Julmarknad i Matteuskyrkan, Djurgårdsgatan 17.
Café med hembakat och julgodis, försäljning av hantverk, fiskdamm för barnen, loppmarknad, livemusik, lotterier.
- **9 december 12:30** bjuds alla våra hemlösa vänner på jul lunch i Smyrnakyrkan.
- **9 december 18:00 och 20:15** Räddningsmissionens årliga julkonsert. I år firar vi 10-års jubileum för konserten. Biljetter kan köpas via Pustervik 031-13 06 80 och Ticnet 077-170 70 70.
- **3-14 december** finns Räddningsmissionen med i Innerstadens tält framför Saluhallen. Vi ansvarar för garderoben och säljer även julkort och strumpor.
- **24 december 11:00 – 15:00** öppnar restaurang Gamleport sina dörrar för alla våra gäster som lever i utsatta situationer. Gamleport bjuder på julbord och ger av sin tid helt gratis! Det blir även underhållning och julkappar delas ut i samverkan med Smyrnakyrkan.
- **31 december 8:45 – 12:00** nyårsfirande för våra gäster i Vasagatans café, i samarbete med Saronkyrkan.

Övernattningen är öppen hela december.

Kaféet är öppet alla vardagar 8:45-12:00, förutom Juldagen och Annandagen.